

Arrest

nr. 188 021 van 6 juni 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 29 december 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit Dabataag, Las-Anod District, Sool-provincie, Somalië. U bent nomade en lid van de Dhagas – Mahamed Barre – Madibaan, een minderheidsclan. In 2007 ontmoet u een Dhulbahante-meisje, H.M.H., op een huwelijk van een Dhulbahantekoppel in het dorp Bali Gababa nabij Dabataag. De Dhulbahante zijn de meerderheidsclan in uw regio. Op dat moment woont u, met uw familie, naast haar familie. U wordt verliefd op haar en u maakt haar het hof met een lied, u escorteert haar na het feest naar haar huis en jullie beginnen een verhouding. H.M.H. is lid van de Reer Garad Ali, Bah Hararsame, Dhulbahante-clan.

Haar familie komt achter de relatie, H.M.H. vertelt hen immers dat ze van u houdt, en ze zetten u 10 à 11 dagen vast in hun huis. U wordt vrijgelaten op voorwaarde dat u nooit meer contact zoekt met H.M.H.. Aangezien u in de problemen kwam door een relatie met een meisje van een meerderheidsclan

besluit uw oom u zijn dochter te geven, I.A.H., en jullie huwen in 2008. De familie van H.M.H. gaat er van uit dat u niet met haar praat, toch voert haar broer Ali 6 jaar lang een onderzoek. U en H.M.H. spreken immers in het geheim af, eenmaal per maand in de bush, jullie praten dan over de liefde zonder dat deze echter geconsumeerd wordt of er een huwelijk van komt. Op een dag in 2013, in de vooravond, brengt u water van het dorp Sahder naar uw eigen dorp, u komt H.M.H. tegen, jullie groeten elkaar. Op dat moment wordt er op u gevraagd door haar broer Ali. U wordt in het been geraakt en uw oom, de vader van uw vrouw Istahil, komt u ter hulp. Hij plaatst u onder een boom en probeert u met traditionele medicijnen, zoals boomschors, te genezen. Uw moeder A.H.A. overlijdt aan haar hoge bloeddruk, door de shock van de aanval op uw persoon. Daar, onder die boom, komt H.M.H. u bezoeken. Wanneer haar broers, Ha., Ab. en Abd. dit komen te weten, wordt u opnieuw bedreigd. U besluit om uw reis te regelen, u verstopt zich twee jaar lang in de bush tot er dieren verkocht waren om uw reis te bekostigen. U vertrekt op 15 oktober 2015 naar Ethiopië, vanuit Addis Abeba reist u met het vliegtuig naar Europa, op 2 november 2015 komt u in België aan en op 12 november 2015 vraagt u asiel aan.

U dient medische documenten in, een aanvraag van "requisitorium" voor de terugbetaling van medicatie, uitgaande van Fedasil, een attest over uw operatie waarbij er een vreemd lichaam uit uw been verwijderd werd, van het Universitair Verplegingscentrum Brugmann (ULB-VUB), een attest van dr. Carine Hinvi over de projectielen in uw been en een voorschrift voor Metoclopramide en Omeprazol van dr. Filip Stragier (Spoeddienst AZ Jan Palfijn Gent).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Het CGVS kan immers niet anders dan vaststellen dat u overgaat tot vage én tegenstrijdige verklaringen omtrent uw asielmotieven. Het CGVS merkt op dat u tijdens het gehoor in uiterst beperkte mate meewerkt. Zo speelt u tijdens de inleiding koranverzen af op uw telefoon, u wordt er op gewezen dat u hiermee moet stoppen (CGVS p. 4-5). Doorheen het ganse interview kaatst u regelmatig vragen terug, waardoor sommige vragen tot zes maal toe herhaald moeten worden. U riep ook meermaals geheugenproblemen in door "aanvallen" die u heeft (CGVS p.3, p.5, p.15, p.20, p.21, p.22), dit wordt verderop besproken. U wordt er vanaf het begin van het gehoor verschillende malen op gewezen (CGVS p. 3) dat u moet meewerken en dat het lijkt alsof u niet wil antwoorden op bepaalde vragen (bijvoorbeeld CGVS p. 22, p.23, p. 27-28). Echter, u past uw gedrag niet aan. Dit gebrek aan medewerking roept vragen op bij uw werkelijke nood aan internationale bescherming.

De volledigheid van uw asielmotieven is gebaseerd op uw clan, namelijk de Madibaan. Het CGVS stelt vast dat er twijfels kunnen geuit worden bij uw clanherkomst. **Vooreerst gaat u over tot vreemde stellingen omtrent het clanbesef dat u zelf heeft.** Zo stelt u simpelweg dat de clan niet belangrijk is in Somalië (CGVS p.6) en u er niet over heeft gepraat in uw herkomstregio aangezien niemand het heeft gevraagd. Verderop zegt u zelfs dat er daar geen verschil wordt gemaakt tussen de clans en niemand de 'clanissues' bij zich zelf neemt, dus op zijn eigen persoon betrekt (CGVS p.25). Dit is, op zijn minst gezegd, een erg opmerkelijke stelling voor iemand die bescherming zoekt omwille van een persoonlijke vrees, net gelinkt aan zijn clanherkomst die niet overeen komt met de meerderheidsclan in zijn regio, de Dhulbahante. Bovendien, zoals uit de COI blijkt (zie administratief dossier), is de clan de hoeksteen van de maatschappij. Dit maakt uw verklaringen nog opmerkelijker. Daarbij komt dat het, uit uw eigen verklaringen, lijkt alsof **de situatie van uw familie in de regio van Dabataag niet zo precair is als u beweert.** Het feit dat u uitgenodigd wordt op een huwelijk van de meerderheidsclan Dhulbahante toont aan dat uw familie niet erg gemarginaliseerd was en uit de bezittingen die u zelf omschrijft blijkt verder dat uw familie een zeker aanzien in de regio moet gehad hebben en op een normale manier kon interageren met de anderen. Zo blijkt dat jullie dieren hebben, kamelen, geiten en schapen (CGVS p. 13, p.21). U wordt er op gewezen dat het lijkt alsof uw familie veel bezit heeft, en u geeft een verklaring die aantoont dat jullie contact met de omgeving vrij probleemloos verliep. U kan gewoon water kopen van de waterverkopers, die komen zelfs naar u toe wanneer u op het platteland verblijft (CGVS p.10, p.16-17, p.21). U geeft zelfs letterlijk aan dat ze naar u toe komen nadat u beschoten werd in 2013 door een lid van de meerderheidsclan Dhulbahante (CGVS p. 21), dit toont op zijn minst aan dat u geen target van de gehele clangemeenschap van Dabataag was. U stelt zelf dat u geiten en kamelen kon kopen op de lokale markt door het geld dat u bijeenhaalde met het sprokkelen van hout (CGVS p. 27). **U wordt er op ook gewezen dat het vreemd zou zijn dat dezelfde (Dhulbahante) gemeenschap die u uitschold en verachtte, telkens wanneer ze met u praten (CGVS p.11-12), u uitnodigt op een huwelijk van iemand van hun clan (CGVS p.22-23).**

U stelt dat de jeugd geen problemen heeft met clan, namelijk geen grenzen kent op dit vlak. Dit is erg vreemd, aangezien H.M.H.'s broers, die u bedreigen, vasthouden en beschieten die problemen net wel hebben én zij behoren tot de Dhulbahante. Aangezien dit huwelijk ook de plaats is waar u H.M.H.

leerde kennen, moet u kunnen aantonen dat het geloofwaardig is dat u er aanwezig zou zijn, maar hier slaagt u dus niet in. Over H.M.H. stelt u simpelweg dat zij niet op de hoogte is van de verhouding tussen haar clan en de uwe en het uitschelden omdat ze een vrouw is (CGVS p; 22). Dit is, gezien het feit dat u door haar familie in de problemen kwam, omwille van uw clan en uw verhouding met haar, volledig ongeloofwaardig te noemen. U stelt, bij confrontatie, dat de religie belangrijker is dan de clan (CGVS p. 22). **Iets wat, opnieuw, er op wijst dat uw clanbesef gering is, zoals gezegd, in een rurale omgeving als de uwe bepaalt de clan zowat alle relaties en (machts-)verhoudingen. Dit alleen al haalt uw asielmotieven volledig onderuit.**

Ten tweede, **het CGVS stelt vast dat u niet aannemelijk kan maken dat u effectief een relatie met H.M.H. had.** U kan over H.M.H., de vrouw waar u al deze risico's voor neemt, bitter weinig vertellen. In de context waar u tot een verguisde clan behoort (CGVS p.10) en zij tot de nobele Harti Darod (CGVS p. 10), kan niet anders dan er van uitgegaan worden dat er een speciale band tussen jullie moet zijn. **Bovendien lijkt H.M.H. uit uw verklaringen een, naar Somalische context, vrijgevochten vrouw.** Vooreerst vertelt ze haar familie zelf dat ze van u, een lid van een verachte clan dus, houdt (CGVS p.25). Dit wijst op een zekere onafhankelijkheidsdrang bij haar. Ten tweede, toen u haar leerde kennen was H.M.H. 16, in 2013 was ze 23. U geeft zelf aan dat de huwbare leeftijd bij de Dhulbahante zelfs 15 jaar is (CGVS p.25). H.M.H. huwde echter, nooit iemand anders (CGVS p. 24), toch volledig strijdig met de context die u zelf schetst, waaruit blijkt dat ze uit een onderdrukkende familie komt waar haar broers bepalen wat ze moet doen. Als enige uitleg hiervoor, hoewel u dus zelf in die zware problemen kwam door uw verhouding met H.M.H., stelt u dat H.M.H. **haar eigen keuze had en zes jaar lang bleef weigeren om te huwen met iemand anders** (CGVS p. 25). Gezien de manier waarop u haar familie, u wordt vastgehouden en zelfs beschoten, én de context in de regio neerzet is dit op **zich al weinig geloofwaardig.** Hierbij komt dat deze stelling ook **strijdig** is met uw verklaring dat haar familie niet op de hoogte was van jullie relatie nadat u, in 2007, vrijgelaten werd (CGVS p. 23). Dit is al opmerkelijk aangezien u zelf beweert dat jullie burens waren (CGVS p. 25). Als H.M.H. zou blijven weigeren met iemand anders te huwen is dit een directe indicatie dat er, op zijn minst, nog een grote interesse in uw persoon is, van haar kant uit. Wanneer u er op gewezen wordt dat ze haar statuut van nobele Dhulbahante kan verliezen door een relatie met u, een Madibaan, **stelt u dat het gebeurde nadat u beschoten werd met een kogel (CGVS p. 22-23).** Dit is uiterst vreemd, aangezien ze, zes jaar lang, kan weigeren om met iemand anders te huwen, zoals u beweert. U wordt hier op gewezen, maar u stelt gewoon dat de familie dacht dat jullie niet meer met elkaar praatten, hoewel jullie altijd met elkaar praatten op een verlaten plaats (CGVS p. 23). De tegenstrijdigheden zowel in haar profiel, als in uw verklaringen stapelen zich dus op. Over de relatie tussen u en H.M.H. op zich **kan u niet meer zeggen dan dat het een goede relatie was en dat jullie van elkaar hielden (CGVS p. 24).** U stelt dat jullie gewoon verliefd werden op elkaar, dat het niet erg was, dat de jeugd geen grenzen kent (CGVS p. 22). **Hier lijkt u volledig voorbij te gaan aan het problematische karakter van uw relatie,** dat net de basis van uw persoonlijke vrees is. U wordt er immers op gewezen dat het gezien de omstandigheden een erg sterke relatie moet zijn (CGVS p. 24), maar u raakt nooit verder dan de oppervlakte. U stelt dat u veel over H.M.H. weet (CGVS p. 25), maar dat blijkt niet het geval te zijn. Nadat de vraag u verschillende malen gesteld werd, om alles over haar te vertellen dat u weet, stelt u, dat ze **“erg mooi, compleet, niet groot, niet klein, niet dik en niet dun”** (CGVS p.25) is. U wordt er op gewezen dat dit zo wat de vaagste manier is om iemand te omschrijven, waarop u enkel stelt dat u niet liegt, want als u zou liegen dan zou u zeggen dat u van een andere regio bent (CGVS p. 25). **Dit is een erg boude stelling, die aantoont op welke manier u de vragen probeert te ontwijken.**

Bovendien is het ook ongeloofwaardig dat u zes jaar lang een relatie met H.M.H. onderhouden heeft. Hoewel u de procedure voor een geheim huwelijk kent, u omschrijft het als Mexer Xad, past u deze toch niet toe (CGVS p.27-28) zonder dat u hier een aannemelijke uitleg aan kan geven. Er wordt u gevraagd of u plannen voor een huwelijk maakte, namelijk of u naar een sheikh ging hiervoor. U stelt hierop dat jullie vaak naar een sheikh gingen, dat het deel was van uw dagelijkse leven zelfs. Toch stelt u, onmiddellijk er na, dat u niet huwt met H.M.H. omdat er geen sheikh in de regio is (CGVS p. 27-28). Dit is al tegenstrijdig op zich. U brengt zelf het huwelijk op afstand, namelijk de mastafo volgens u, aan. **Echter, ook dit soort huwelijk liet u niet voltrekken, hoewel u zes jaar had om het te plannen (CGVS p. 27).** Dit alles lijkt erg onaannemelijk, vooral gezien de context, als rondtrekkende nomade (CGVS p. 3) **kan u makkelijk een sheikh vinden om het huwelijk te voltrekken.** U wordt dan ook geconfronteerd met het feit dat uw relatie met H.M.H. **erg weinig perspectief biedt,** maar hierop stelt u simpelweg dat een relatie van 7 à 8 jaar normaal is in Somalië, dat u in tussentijd wacht op de regen. U wordt er op gewezen dat u met uw eigen vrouw I.A.H. wel kon huwen in die tijd, maar u raakt niet verder dan te stellen dat zij aan u gegeven werd door haar vader (CGVS p. 27).

Het kan van u verwacht worden dat u een verklaring heeft voor de lange tijdsspanne van uw relatie met H.M.H., u stelt immers zelf dat seksuele betrekkingen met haar, zonder huwelijk, niet konden (CGVS p. 27) én dat er mogelijkheden zijn om te huwen volgens de religie (CGVS p.27-

28). U verzaakt hier echter aan, zonder ook maar enige logische of aannemelijke verklaring te kunnen voorzien, volgens u praatte u al die jaren, wanneer u H.M.H. ontmoette, enkel over “de liefde” (CGVS p. 23).

U gaat tevens u over tot toevoegingen en tegenstrijdigheden in vergelijking met uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Dit, hoewel u in het begin van het gehoor bevestigt dat u bij DVZ alles heeft kunnen aanhalen (CGVS p. 3). Ten eerste, zei u op DVZ dat u in 2007 een maand bent vastgehouden (vragenlijst CGVS vraag 1, vraag 5 zie administratief dossier), terwijl u het op de zetel van het CGVS heeft over 10 à 11 dagen (CGVS p. 24). Ten tweede, haalt u op het CGVS aan dat u huwde met uw nicht, I.A.H., nadat uw oom haar aan u gaf net omdat u in de problemen kwam door uw relatie met H.M.H., u situeert dit huwelijk in 2008 (CGVS p. 14-15, p.27). **U linkt dit dus op een directe manier aan uw asielmotieven.** Echter op DVZ verklaarde u dat u met I.A.H. huwde in het jaar 2013 (verklaring DVZ punt 15a, zie administratief dossier). Geconfronteerd met dit belangrijke verschil in uw verklaringen stelt u dat u het misschien vergat door de aanvallen die u heeft, dat u het niet in jaren kan zeggen maar in gu-seizoenen, regenseizoenen die eenmaal per jaar voorkomen. U stelt dat in gu's, 2013 er 8 terug is, u wordt er op gewezen dan 2013 drie gu's terug is, waarna u plots wel in jaren kan tellen en u stelt dat het 8 jaar geleden was (CGVS p. 15). Daarbij komt dat u op DVZ, de dood van uw moeder A.H.A., lang geleden situeert, maar u weet niet wanneer (verklaring DVZ punt 13a, zie administratief dossier). Op de zetel van het CGVS (CGVS p. 15) linkt u ook deze dood echter aan uw asielmotieven, u stelt dat ze door hoge bloeddruk stierf, toen u geraakt werd door de kogel, dus in 2013 (CGVS p. 14). **Het CGVS merkt op dat er dus heel wat tegenstrijdigheden zijn en dat het niet om details gaat, maar uw belangrijke levensgebeurtenissen.** Ook in uw verklaringen op de zetel van het CGVS zijn er tegenstrijdigheden, zo stelt u eerst dat H.M.H.'s familie dacht dat jullie niet met elkaar praten (CGVS p.21), maar verklaart u verder dat H.M.H.'s broer, Ali, zes jaar lang een onderzoek naar jullie verhouding deed (CGVS p.27). Dit impliceert op zijn minst een verdachtmaking. U wordt er op gewezen dat hij dan ook geen diepgaand onderzoek kan hebben verricht, aangezien u altijd in dezelfde regio bleef, u kan enkel stellen dat hij soms wegging met de kamelen (CGVS p. 27). Daarbij komt nog dat u in 2013 beschoten werd en bedreigd werd, maar pas in oktober 2015 Somalië verlaat, u wordt hiermee geconfronteerd, want uit uw eigen verklaringen blijkt immers dat u uw gewone herdersbestaan verder beleeft na het schot (CGVS p. 20), u stelt echter enkel dat u problemen had met wandelen en niet wist waar te gaan (CGVS p. 20). Dit is, gezien het feit dat u zelf stelt al die tijd bedreigd te worden en H.M.H.'s familie in de buurt woont, erg ongeloofwaardig op zich.

Tot slot, over uw medische documenten stelt het CGVS dat het niet in twijfel trekt dat u geopereerd bent en er projectielen uit uw been verwijderd zijn. Aangezien u de context van de beschieting echter niet aannemelijk gemaakt heeft, ziet het CGVS dit niet als bewijs voor uw asielmotieven. Het CGVS merkt bovendien op dat u doorheen het gehoor aangeeft (epilepsie)-aanvallen te hebben (CGVS p. 3, p. 5, p.19, p. 21, p.22). Iets dat u gebruikt om aan te geven dat u zich zaken niet herinnert. Zo heeft u een aanval in Gent gehad, en wordt u daar op de spoed behandeld, u stelt dat u een brief krijgt over uw aanvallen (CGVS p.4), maar u geeft slechts een voorschrift voor maagmedicatie af, iets waar u zelfs van op de hoogte bent (CGVS p. 4). Dit terwijl u verder beweert dat u niet weet wat er op het attest staat (CGVS p. 22). Zelfs hierover gaat u dus over tot tegenstrijdige verklaringen. **Uit niets van de door u ingediende documenten valt af te leiden dat u effectief last heeft van aanvallen die uw geheugen zouden verstoren.** U wordt trouwens gevraagd of u in staat bent het gehoor te volbrengen (CGVS p. 4) en u antwoordt hierop bevestigend. U krijgt bovendien de kans om uw verklaringen aan te passen, u wordt er op gewezen dat u in een andere context verwond kan geraakt zijn en u wordt uitgenodigd om hierover te vertellen (CGVS p. 27), maar u verzaakt hieraan.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit Dabataag, Las Anod, Sool Provincie. In casu dient dus de veiligheidssituatie in het gebied Sool, Sanaag en Cayn (SSC) beoordeeld te worden.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in de regio (zie EASO “Country of Origin Information Report: Somalia – Security Situation” van februari 2016) blijkt dat dit gebied al decennia lang wordt betwist.

In de regio Sanaag is er wel sprake van spanningen tussen Puntland en Somaliland, maar zijn er niet veel meldingen van geweld gerelateerd aan dit conflict. Het merendeel van het geweld in de regio Sanaag wordt veroorzaakt door clanconflicten, waarbij er soms slachtoffers kunnen vallen. Verder zijn

de activiteiten van Al-Shabaab in de regio erg beperkt. In de regio Sool is het merendeel van het gerapporteerd geweld in 2014 en 2015 wel gelinkt aan het geschil tussen Puntland, Somaliland en Khatumo State. Zo vonden er gewapende conflicten plaats in mei en juni 2015 tussen de strijdkrachten van Somaliland en milities verbonden aan Khatumo State. Op 18 september 2015 voerden de Khatumo strijdkrachten een hit-and-run aanval uit op de Somalilandse strijdkrachten in Xudun. Daarnaast is er sprake van geweld tussen clanmilities, waarbij er soms slachtoffers kunnen vallen. Al-Shabaab lijkt dan weer geen sterke aanwezigheid in de Sool regio te hebben.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in het gebied Sool, Sanaag en Cayn actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit het gebied Sool, Sanaag en Cayn aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 29 december 2016 een schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Verzoeker ontkent dat hij zou hebben verklaard "*dat clans niet belangrijk zouden zijn in Somalië*". Hij legt uit dat hij stelde "*dat over de clans zelf nooit specifiek gesproken werd. Mensen behoorden toe tot een bepaalde clan en dat was algemeen gekend en iedereen kende zijn plaats in de clanhiërarchie*". Hij citeert uit het gehoorverslag en besluit dat hij "*zeer uitgebreid*" over zijn clan en zijn moeilijkheden hierdoor heeft verteld.

Dat verzoeker niet veel weet over H.M.H. kan hij "*niet veranderen*", maar neemt volgens hem "*niet weg dat verzoekende partij en H.M.H. verliefd waren, maar niet samen mochten zijn omwille hun clan*" en dat H.M.H. nooit gehuwd is "*omdat zij dat niet wilde en kon opkomen tegen haar ouders en haar broer*".

Aangaande de veiligheidssituatie in Sool wijst verzoeker erop dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt "*dat er 'soms' doden bij gewelddadige confrontaties tussen verschillende clans vallen*". Hij stelt dat hij "*één van die doden (zou) kunnen zijn, tengevolge van willekeurig geweld*". Volgens verzoeker kan de commissaris-generaal "*niet onverschillig blijven ten aanzien van deze vaststellingen en heeft de plicht om de veiligheidssituatie in een bepaald land op te volgen; ook na februari 2016*".

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing "*ingevolge artikel 39/2 § 1, 2° Vreemdelingenwet te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen*".

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de

waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker stelt niet te kunnen terugkeren naar Somalië uit vrees voor problemen omwille van zijn relatie met een meisje van de meerderheidsclan Dhulbahante. De Raad hecht echter geen geloof aan verzoekers asielaanpak.

2.4. Vooreerst legde verzoeker incoherente en opvallende verklaringen af over de positie van zijn minderheidsclan in de Somalische samenleving en over de machtsverhoudingen van clans in het algemeen. Enerzijds steunde verzoeker zijn vrees voor vervolging op het feit dat hij, als lid van de minderheidsclan Madibaan, een relatie aanknoopte met een meisje van de meerderheidsclan Dhulbahante, waardoor hij beschoten zou zijn geweest en uiteindelijk zelfs het land moest ontvluchten, en gaf hij aan dat de Dhulbahante hem uitschold en verachtte telkens wanneer ze met hem in contact kwamen (*"Het was moeilijk, we hadden een moeilijk leven, mijn clan wordt veracht. (...) Altijd als ze met me praatten en lachten met woorden dan voelde ik me slecht."*; gehoor, p. 11-12), maar anderzijds blijkt uit zijn verklaringen geenszins dat hij en zijn familie in een precarie situatie leefde omwille van hun behoren tot een minderheidsclan. Uit zijn relaas blijkt immers onder meer dat hij uitgenodigd werd op een huwelijk van de meerderheidsclan Dhulbahante, dat zijn familie kamelen, geiten en schapen hebben (gehoor, p. 13, 21), dat hij geiten en kamelen kon kopen op de lokale markt door het geld dat hij bijeenhaalde met het sprokkelen van hout (gehoor, p. 27) en dat hij water kocht van de waterverkopers, die zelfs naar hem toekwamen wanneer hij op het platteland verbleef en zelfs nadat hij beschoten werd in 2013 door een lid van de meerderheidsclan Dhulbahante (gehoor, p. 10, 16-17, 21). Uit dergelijke verklaringen kan slechts afgeleid worden dat verzoeker niet behoorde tot de minderheidsclan Madibaan, laat staan dat hij hierdoor problemen kende waarvoor hij zijn land moest ontvluchten.

2.5. Verzoekers beweringen dat de jeugd geen problemen heeft met clan (gehoor, p. 22) en dat H.M.H. niet eens op de hoogte was van de verhouding tussen haar clan en de zijnde omdat ze een vrouw is en omdat *"ze gelooft niet dat mensen in clans opgedeeld zijn"* (gehoor, p. 22), wijzen er verder op dat verzoeker geen voeling heeft met de minderheidsclan in Somalië en de algemene clansituatie in zijn land, noch met de (lokale) machtsverhoudingen, wat zijn beweerde vrees omwille van deze clanverhoudingen dan ook geheel onderuit haalt.

2.6. Verzoeker kan zijn 6 jaar durende relatie met H.M.H. en vanaf 2008 buitenechtelijke relatie niet aannemelijk maken. Verzoekers beschrijving van haar enkel *"Ze was erg mooi, compleet, niet groot, niet klein, niet dik en niet dun."* (gehoor, p. 25) is bezwaarlijk ernstig. Bovendien kon hij niet uitleggen waarom hij haar niet huwde gedurende hun jarenlange relatie. Hij gaf nochtans zelf te kennen dat er mogelijkheden waren om te huwen volgens de religie (gehoor, p. 26-28), hij kende zowel het geheim huwelijk en het huwelijk op afstand (gehoor, p. 27-28), maar hij beweerde dat hij H.M.H. niet huwde omdat er geen sheikh is, hoewel hij eerder aangaf *"Ja, we gingen vaak naar de sheikh, het is ons dagelijks leven, voor qoran healing, voor offeren, we bellen de sheikh, als we willen huwen met een vrouw gaan we naar de sheikh."* (gehoor, p. 26) en omdat een relatie van 7-8 jaar normaal is in Somalië, terwijl verzoeker in tussentijd wel huwde met zijn vrouw I.A.H. (gehoor, p. 27). Verzoekers bewering dat hij 6 jaar lang met H.M.H. enkel praatte over *"de liefde"* (gehoor, p. 23) is, temeer gelet op de

Somalische clancontext waardoor verzoeker ook beweerdelijk het land moest ontvluchten, geheel ongeloofwaardig. Verzoekers asielrelaas komt dan ook geheel verzonnen voor.

2.7. De geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas wordt verder aangetast door zijn tegenstrijdige verklaringen over hoelang hij werd vastgehouden, over zijn huwelijk met I.A.H., over de (oorzaak van) de doos van zijn moeder A.H.A. en de link ervan met zijn eigen problemen en over de verdenkingen van de familie van H.M.H.. Van een asielzoeker mag nochtans worden verwacht dat hij voor de asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek.

2.8. Dat verzoeker in werkelijkheid geen vrees dient te koesteren in zijn land van herkomst wordt nog bevestigd door de vaststelling dat verzoeker na het beweerde schietincident in 2013, waarbij hij – beweerdelijk - door de broer van H.M.H. in het been geraakt wordt en nadien nog bedreigd werd (gehoor, p. 20), tot oktober 2015 zijn leven in Somalië voortzette. De Raad merkt nog op dat het medisch attest (stuk 3 map documenten) stelt dat een vreemd lichaam werd verwijderd. Aangezien verzoeker afkomstig is uit Somalië en er in zijn streek ook nog gevochten wordt is het belangrijk dat verzoeker voldoende informatie aanbrengt waaruit kan afgeleid worden dat hij niet deelnam aan deze strijd of aan het geweld in zijn regio. Echter uit bovenstaande kan enkel vastgesteld worden dat verzoekers asielrelaas geheel ongeloofwaardig is zodat verzoekers verwonding een andere oorzaak heeft die hij niet verklaart.

2.9. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins voorgaande vaststellingen en motiveringen.

2.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.11. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.12. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.13. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Dabataag, Las Anod, Sool, Somalië, geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Op basis van “EASO: Country of Origin Information Report: Somalia - Security Situation” van februari 2016 - door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier -, stelt de Raad immers vast dat dit gebied al decennia lang wordt betwist. In de regio Sanaag is er wel sprake van spanningen tussen Puntland en Somaliland, maar zijn er niet veel meldingen van geweld gerelateerd aan dit conflict. Het merendeel van het geweld in de regio Sanaag wordt veroorzaakt door clanconflicten, waarbij er soms slachtoffers kunnen vallen. Verder zijn de activiteiten van Al Shabaab in de regio erg beperkt. In de regio Sool is het merendeel van het gerapporteerd geweld in 2014 en 2015 wel gelinkt aan het geschil tussen Puntland, Somaliland en Khatumo State.

Zo vonden er gewapende conflicten plaats in mei en juni 2015 tussen de strijdkrachten van Somaliland en milities verbonden aan Khatumo State. Op 18 september 2015 voerden de Khatumo strijdkrachten

een hit-and-run aanval uit op de Somalilandse strijdkrachten in Xudun. Daarnaast is er sprake van geweld tussen clanmilities, waarbij er soms slachtoffers kunnen vallen. Al Shabaab lijkt dan weer geen sterke aanwezigheid in de Sool regio te hebben.

Dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt *“dat er ‘soms’ doden bij gewelddadige confrontaties tussen verschillende clans vallen”*, zoals wordt opgemerkt in het verzoekschrift, betekent niet dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Waar in het verzoekschrift nog wordt aangeklaagd dat voornoemde informatie dateert van februari 2016, wordt niet aangetoond dat deze informatie foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd, temeer gezien verzoeker nalaat enige recentere andersluidende informatie voor te leggen. Het komt nochtans aan verzoeker toe om met concrete en objectieve gegevens aan te tonen dat de betreffende informatie niet correct is.

2.14. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.15. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.16. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juni tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK